

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Sžo/75/2014
Identifikačné číslo spisu:	1012200063
Dátum vydania rozhodnutia:	25.02.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1012200063.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD. v právnej veci žalobcov: 1/ Q. V., bytom v T., G. H. L. X, 2/ R. V., bytom v T., G. H. L. X, obaja zastúpení Advokátskou kanceláriou Melničák a Semančíková, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Miletičova 1, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, odbor výstavby a bytovej politiky, Lamačská cesta 8, Bratislava, za účasti: 1/ Y. K. K., bytom v T., G. H. L. X, 2/ K. A. T., bytom v T., G. H. L. X, 3/ H. V., bytom v T., G. H. L. X, 4/ K. Y.K., bytom v T., L. W. T. XX, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 25. novembra 2011, č. A-2011/2244-KOL, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. apríla 2014, č. k. 2S/19/12-57, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 23. apríla 2014, č. k. 2S/19/12-57, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom zo dňa 23. apríla 2014, č. k. 2S/19/12-57 zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného zo dňa 25. novembra 2011, č. A 2011/2244-KOL, ktorým bolo zmenené prvostupňové rozhodnutie Stavebného úradu Pezinok zo dňa 19. júla 2011, zn.: 5/81-obn.kon./1715-35121/2010-11 tak, že v príslušnej časti výroku napadnutého rozhodnutia sa doplnilo uvedenie právneho predpisu, na základe ktorého sa rozhodlo z pôvodne uvedeného „podľa § 62 ods. 1 písm. c/“ na „podľa § 62 ods. 1 písm. c/ správneho poriadku“; a zároveň boli špecifikovaní účastníci konania z pôvodne uvedeného „na návrh časti opomenutých účastníkov konania v zastúpení: Y. K. K., K. A. T., H. V., K. Y.K.“ na „na návrh R. V., R. Y., Y. E., E. S., N. Z., K. Y. L., C. Y., L. Y., K. T. F., L. R., K. A. T., Y. Y. M., Y. O., C. V., H. V., H. L., E. L., Y. S., T.G., N.G., Y. E. a Y. K. K., všetci bytom dona L. X, XXX XX T., v zastúpení Y. K. K., bytom dona L. X, XXX XX T., K. A. T., bytom H. L. X, XXX XX T., H. V., bytom H. L. X, XXX XX T. a K. Y.K., bytom L. XX, XXX XX T.“. Zároveň vo výroku rozhodnutia žalovaný uviedol, že toto rozhodnutie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia Stavebného úradu Pezinok zo dňa 19. júla 2011, zn.: 5/081-obn.kon./1715-

35121/2010-11. Prvostupňovým rozhodnutím Stavebný úrad Pezinok povolil obnovu konania na návrh časti opomenutých účastníkov vo veci vydania zmeny rozhodnutia o umiestnení stavby „Polyfunkčný dom - Dom Pri Mlyne“, ul. H. 7, T. na pozemkoch parc. č. 1053/3, 1209/1, 1209/2, 1209/4, 1209/3, 1209/5 a 1210, kat. územie T., ukončenej rozhodnutím zo dňa 30. júla 2009, zn.: 5/82-zn. ÚR/3685-16934/2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. septembra 2009, pre navrhovateľov - stavebníkov: Q. V. a R. V., obaja bytom H. L. X, XXX XX T..

Krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalovaný v konaní dostatočne zistil skutkový stav veci, vyvodil z neho správne právne závery, ktoré náležite odôvodnil, vrátane voľnej úvahy, ktorá nevybočila z medzí prípustného správneho uváženia. Podľa názoru krajského súdu námietky žalobcov neodôvodňovali zrušenie napadnutého rozhodnutia, a preto postupoval podľa § 250j ods. 1 OSP a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd okrem iného opísal podstatný obsah administratívneho spisu, obsah odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného, citoval relevantnú právnu úpravu (§ 62 ods. 1 písm. c/, § 62 ods. 2, § 63 ods. 1, § 63 ods. 3 Správneho poriadku) a dôvodil, že po podaní návrhu na obnovu konania sa v prvom rade koná o povolení alebo nariadení obnovy, kedy sa rozhoduje iba o prípustnosti obnovy. Príslušný orgán nepreskúmava meritórne výrok rozhodnutia, ale iba zisťuje, či sú splnené podmienky obnovy konania. Až v prípade, že obnovu konania správny orgán povolí, začne sa nové konanie, v ktorom sa znovu prejedná a rozhodne vec, o ktorej sa rozhodlo v pôvodnom konaní. Zákon umožňuje účastníkovi správneho konania podať návrh na obnovu konania do 3 mesiacov odo dňa, kedy sa preukázateľne dozvedel o dôvodoch obnovy, najneskôr však do 3 rokov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorého sa obnova konania týka. Krajský súd skonštatoval, že v predmetnej právnej veci išlo o prvé štádium obnovy konania, teda rozhodovanie o existencii alebo neexistencii dôvodov obnovy konania a nie o priame vyhodnotenie reálneho vplyvu predložených dôkazov na meritum veci, pretože by išlo o prejudikovanie rozhodovania v obnovenom konaní, ku ktorému ešte neprišlo. Správny orgán v prvom štádiu konania o obnove vykonáva dokazovanie nanajvýš smerujúce k zisťovaniu, či tvrdenia podávateľa návrhu sú pravdivé a k pravdepodobnosti vplyvu tvrdeného porušenia práv na výsledok konania. Krajský súd poukázal, že povinnosťou správneho orgánu je vyhodnotiť, či v prípade, ak sa preukáže pravdivosť takéhoto tvrdenia, či mohlo mať toto podstatný vplyv na rozhodnutie a či sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní.

Krajský súd tiež skúmal, či bolo možné konať o obnove predmetného územného konania na základe podaní zo dňa 7. októbra 2009 a 19. marca 2011. Citujúc ustanovenia § 17 ods. 1, ods. 2 správneho poriadku a § 23, § 31 ods. 3, § 32 ods. 1 a § 33 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka krajský súd dospel k záveru, že osoba (účastník konania) môže pred správnym orgánom konať buď priamo sama alebo prostredníctvom splnomocneného zástupcu na základe plnomocenstva. Plnomocenstvo sa musí udeliť písomne, ak sa právny úkon urobil v písomnej forme, alebo aj vtedy, ak sa netýka len určitého právneho úkonu. Plnomocenstvo možno udeliť aj niekoľkým splnomocnencom spoločne. Títo potom musia konať všetci spoločne ak v plnomocenstve nie je určené inak. Z pripojeného administratívneho spisu mal krajský súd preukázané, že vlastníci bytov a nebytových priestorov v obytnom dome na ulici H. v T., resp. časť z nich (15 z 21) podpísaná na plnomocenstve spísanom dňa 23. novembra 2009 nie je spokojná s priebehom územného konania týkajúceho sa zmeny rozhodnutia o umiestnení stavby „Polyfunkčný dom - Dom Pri Mlyne“ pre žalobcov ako stavebníkov. Tieto osoby ani nenamietali, že by nesúhlasili s tým, že za nich mohli v konaní vystupovať tretie osoby - splnomocnenci alebo, že ktorýkoľvek splnomocnenec pri konaní prekročil svoje oprávnenie konať za splnomocniteľov alebo ak konal bez plnomocenstva. Berúc do úvahy okolnosti prípadu, Y. K. K., ktorá spísala a podpísala podanie zo dňa 7. októbra 2009, bezpochyby okrem svojich zastupovala i záujmy a vôľu ostatných vlastníkov z domu na ulici H. v T.. Výhrada k dátumu na písomnom plnomocenstve, ktoré bolo vyhotovené neskôr ako podanie, nie je v kontexte s dikciou § 33 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka právne relevantná. Širším výkladom týchto zákonných ustanovení možno pre daný prípad dôjsť k záveru, že vlastníci bytov a nebytových priestorov podpísaní na listine o udelení plnomocenstva schválili, že osoby označené ako splnomocnenci môžu za nich (splnomocniteľov) konať v danej veci.

Krajský súd dal za pravdu tvrdeniu žalobcov, že Y. na základe tak formulovaného plnomocenstva, akým bolo to spísané dňa 23. novembra 2009, nebola oprávnená konať ako jeden zo splnomocnencov samostatne. Ide o zásadný nedostatok, ktorý sa nezhojil ani dodatočne do administratívneho spisu predloženým dodatkom k plnej moci spísaný dňa 7. júla 2011. Tento dodatok bol podpísaný len splnomocnencami, a absentoval v ňom prejav vôle splnomocniteľov o tom, že súhlasia so samostatnosťou splnomocniteľov (alebo aspoň Y. K. K.) v konaní za splnomocniteľov. Krajský súd však k tomu dodal, že nemožno uvažovať o nulite podania zo 7. októbra 2009, ktoré jeho pisateľka označila ako „1. Žiadosť o odvolanie, resp. vyňatie Ing. F. z procesu udelenia rozhodnutia o stavebnom konaní polyfunkčného domu Pri Mlyne, ulica H., T. z dôvodu procesného pochybenia, 2. Vo veci udelenia územného rozhodnutia o umiestnení stavby polyfunkčného domu Pri Mlyne, ulica H.; žiadosť o opätovné posúdenie žiadosti o územné rozhodnutie umiestnenia stavby navrhovateľmi Q. V. a R. V., obaja bytom na G. H. L. X, T.“. Podľa názoru krajského súdu pokiaľ by aj Y. Ingrid K., konala za v podaní uvedené osoby pre formálny nedostatok plnomocenstva bez oprávnenia, zostáva v platnosti, že vyššie opísaný úkon vykonala vo vlastnom mene sama za seba - ako dotknutá osoba, vlastníčka bytu v bytovom dome na ulici H. v T.. V konečnom dôsledku teda uvedené podanie stavebnému orgánu adresovala oprávnená osoba, ktorá bola v tomto podaní riadne označená spôsobom vylučujúcim zameniteľnosť s inou osobou, a preto z tohto hľadiska krajský súd nesúhlasil so žalobnými námietkami žalobcov.

Ďalej sa krajský súd zaoberal zvyšnými atribútmi perfektosti podaní, na základe ktorých správne orgány vydali rozhodnutia a ich kvalifikovanosťou. Krajský súd podanie zo dňa 7. októbra 2009 považoval za perfektné a s dostatočnou výpovednou hodnotou na to, aby stavebný úrad mohol na jeho základe rozhodnúť. Aby kvalifikovanosť predmetného podania po obsahovej stránke bola zrejmá, krajský súd ho podrobnejšie opísal na strane 4 až 5 rozsudku. V podaní sa tvrdí, že celé konanie o umiestnení stavby, až na jednu výnimku (X. Q.), prebiehalo bez účasti vlastníkov nehnuteľností susediacich s umiestňovanou stavbou vrátane vlastníkov bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ulici H. v T., medzi ktorými je aj pisateľka podania Y. K. K.. Táto vo svojom podaní žiadala o opätovné posúdenie žiadosti navrhovateľov o územné rozhodnutie. Krajský súd bol toho názoru, že z takto formulovaného podania jednoznačne vyplýva, že Y. K. K., ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ulici H. v T. a ďalší vlastníci nehnuteľností susediacich s umiestňovanou stavbou, neboli účastníkmi konania, i keď sa cítia byť k tomu oprávnení a že pisateľka žiada opäť posúdiť predmetnú žiadosť, ergo obnoviť právoplatne skončené konanie. Krajský súd o spôsobilosti predmetného podania vyvolať konanie o obnove konania nemal pochyb, lebo obsahovalo všetky v zákonom kontexte žiadané informácie. I keď neboli dokonale formulačne presné (žiadalo sa opäť posúdiť predmetnú žiadosť), striktná požiadavka na dodržanie pojmológie zákona vylučujúca použitie výkladovo podobných výrazov by znamenala až prílišný formalizmus, ktorý by bol v rozpore s chápaním materiálneho právneho štátu, a preto je neprípustný. Podanie zo dňa 23. marca 2011 doručené stavebnému úradu, spísané K. A. T., považoval krajský súd ako nadbytočné, a preto ho ani z hľadísk vyplývajúcich zo žalobných námietok neposudzoval.

Záverom krajský súd odôvodnil opodstatnenosť obnovy konania v predmetnej veci vydania zmeny rozhodnutia o umiestnení stavby, a to predovšetkým tým, že správny orgán nekonal s vlastníckymi susedných nehnuteľností ako s účastníkmi konania, neumožnil im žiadne z ich práv realizovať a odoprel im možnosť zabezpečiť si ochranu svojich práv a právom chránených záujmov. Opomenutým účastníkom sa nesprávnym postupom správneho orgánu odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, boli vylúčení z uplatnenia im prislúchajúcich práv, keďže nemohli uplatniť predovšetkým námietku týkajúcu sa záverov svetlotechnického posudku a uvedená skutočnosť mohla mať podstatný vplyv na rozhodnutie. Podľa názoru krajského súdu boli naplnené dôvody na nariadenie obnovy konania podľa § 62 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku.

O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP a účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania, nakoľko neúspešní žalobcovia nemajú právo na náhradu trov konania a úspešnému žalovanému zásadne náhrada trov konania neprináleží. Krajský súd nepriznal náhradu trov

konania ani príbratým účastníkom, keďže si títo právo na náhradu trov konania neuplatnili.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia. Žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave a žalobe vyhovel, namietajúc, že rozhodnutie krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je v rozpore so skutkovým stavom jestvujúcim vo veci a po obsahovej stránke nezodpovedá príslušnej právnej úprave. Predovšetkým namietali vyhodnotenie podania, ktoré bolo podkladom pre povolenie obnovy konania. Správne orgány za takýto podnet považovali prípis podpísaný Y. K. K. zo dňa 7. októbra 2009 v spojení s podaním podpísaným K. A. T. dňa 18. marca 2011 (doručený 23. marca 2011). Súd za rozhodujúci podnet pre povolenie obnovy konania považoval prípis podpísaný Y. K. K. zo dňa 7. októbra 2009 a podanie podpísané K. A. T. zo dňa 18. marca 2011 považoval za nadbytočné a tomuto sa vôbec nevenoval.

Podľa názoru žalobcov podanie zo dňa 7. októbra 2009 neobsahovalo všetky zákonné náležitosti návrhu na obnovu konania v zmysle § 63 ods. 2 Správneho poriadku. Uvedená skutočnosť bola zrejماً aj správnym orgánom, keď druhostupňový správny orgán a to Krajský stavebný úrad v Bratislave v druhostupňovom zrušujúcom rozhodnutí č. A 2010/2126-KOL zo dňa 30. septembra 2010 uložil prvostupňovému orgánu povinnosť doplniť podanie zo dňa 7. októbra 2009, keďže uvedené neobsahovalo náležitosti podľa § 63 ods. 2 správneho poriadku. V zmysle uvedeného následne postupoval prvostupňový správny orgán, ktorý prípisom zo dňa 18. februára 2011 zn. 5/81-výzva/1715-35121/2011 vyzval MVDr. K. na doplnenie podania zo dňa 7. októbra 2009 v zmysle § 63 ods. 2 Správneho poriadku v lehote 30 dní pod následkom zastavenia konania. Z uvedeného dôvodu podľa názoru žalobcov podnet Ing. T. nie je možné považovať za nadbytočný a tento je nevyhnutné posudzovať a vyhodnotiť. Poukázali, že v danom prípade absentuje riadny návrh na obnovu konania podaný v súlade s príslušnou právnou úpravou, lebo k povoleniu obnovy konania malo dôjsť na základe dvoch samostatných podaní, dvoch rozličných osôb a súčasne prvé podanie nebolo súladné so zákonom a nebolo doplnené v zmysle zákona ani na základe výzvy správneho orgánu a druhé podanie bolo podané po uplynutí lehoty 3 mesiacov, t.j. zákonom určenej lehoty pre podanie takéhoto návrhu. Bez takéhoto návrhu povoliť obnovu konania nie je možné.

Žalobcovia tiež poukázali na svoje všetky doterajšie vyjadrenia obsahujúce hodnotenie hmotnoprávnych otázok povolenia obnovy konania, pričom podľa ich názoru sú tieto umocnené záverom súdu, podľa ktorého podnet bol podaný Y. K. vo vlastnom mene. Byť, ktorý by mal byť dotknutý nedostatkom insolácie však nie je vo vlastníctve MVDr. K. Návrhu na obnovu konania sa nemôže domáhať osoba, ktorej hmotnoprávne dôvody nesvedčia. Podat' takýto návrh môže len osoba, v ktorej prospech sa vyskytujú tieto hmotnoprávne dôvody a nie osoba iná.

Záverom žalobcovia namietali, že krajský súd vôbec nereagoval na argumentáciu o nesúlade podoby odvolacieho rozhodnutia, ktoré mení rozhodnutie orgánu prvého stupňa spôsobom, ktorý nemá oporu v príslušnej právnej úprave. Výsledkom takéhoto postupu nie je riadne rozhodnutie odvolacieho orgánu, ale zmätočné rozhodnutie, z ktorého nie je zrejماً záver prijatý správnymi orgánmi. Výrok rozhodnutia správneho orgánu nemôže byť zistiteľný komplikovaným skladaním rozhodnutí viacerých správnych orgánov, ale vždy musí byť zrejماً zo samotného rozhodnutia. Zmena prvostupňového rozhodnutia tak, ako bola obsiahnutá v napadnutom rozhodnutí je podľa názoru žalobcov neakceptovateľná a rozporná s príslušnou právnou úpravou (napr. rozsudok NS SR č. k. 4SŽ/139/2002) a s touto argumentáciou sa žiadnym spôsobom krajský súd nevysporiadal. Taktiež podľa názoru žalobcov rozsudok krajského súdu je prekvapivý, keď v doterajšom konaní všetky dotknuté správne orgány vychádzali z oboch podaní zo dňa 7. októbra 2009 a 18. marca 2011 a tieto definovali ako vykonané na základe plnej moci. Až krajský súd a to len vo svojom rozhodnutí, prezentoval argumentáciu, ktorá nebola použitá žiadnou sporovou stranou, v zmysle ktorej je rozhodujúce, perfektné a postačujúce len podanie zo dňa 7. októbra 2009 vykonané vo vlastnom mene MVDr. K. S touto argumentáciou neboli žalobcovia oboznámení a nemali možnosť žiadnym spôsobom na ňu reagovať. Takýto postup v úplnosti znemožnil žalobcom vykonať riadnym spôsobom svoje právo na spravodlivý súdny proces.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcov navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Tvrdil, že ku skutočnostiam uvedených v odvolaní sa už vyjadroval a považuje napadnuté rozhodnutie zo dňa 25. novembra 2011 č. A-2011/2244-KOL za zákonné. Podľa jeho názoru, žalobcovia v podanom odvolaní neuviedli žiadne nové skutočnosti, s namietanými skutočnosťami sa dostatočným a zákonným spôsobom vysporiadal žalovaný v napadnutom rozhodnutí a vyhodnotil ich ako nedôvodné. Žalovaný zotrval na svojom právnom názore.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2 OSP, v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcov (§ 246c ods. 1 veta prvá v spojení s ust. § 212 ods. 1 OSP) postupom podľa ust. § 250ja ods. 2 veta prvá OSP, keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP, v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP), a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcov nie je možné priznať úspech.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmvanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia proti žalovanému správne mu orgánu domáhali preskúmania zákonnosti jeho rozhodnutia, ktorým bolo zmenené prvostupňové rozhodnutie Stavebného úradu Pezinok zo dňa 19. júla 2011, zn.: 5/81 obn.kon./1715-35121/2010-11 tak, že v príslušnej časti výroku napadnutého rozhodnutia sa doplnilo uvedenie právneho predpisu, na základe ktorého sa rozhodlo z pôvodne uvedeného „podľa § 62 ods. 1 písm. c/“ na „podľa § 62 ods. 1 písm. c/ správneho poriadku“; a zároveň boli špecifikovaní účastníci konania z pôvodne uvedeného „na návrh časti opomenutých účastníkov konania v zastúpení: Y. K. K., K. A. T., H. V., K. Y.K.“ na „na návrh R. V., R. Y., Y. E., E. S., N. Z., K. Y. L., C. Y., L. Y., K. T. F., L. R., K. A. T., Y. Y. M., Y. O., C. V., H. V., H. L., E. L., Y. S., T.G., N.G., Y. E. a Y. K. K., všetci bytom H. L. X, XXX XX T., v zastúpení Y. K. K., bytom H. L. X, XXX XX T., K. A. T., bytom dona L. X, XXX XX T., H. V., bytom H. L. X, XXX XX T. a K. Y.K., bytom L. XX, XXX XX T.“. Zároveň vo výroku rozhodnutia žalovaný uviedol, že toto rozhodnutie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia Stavebného úradu Pezinok zo dňa 19. júla 2011, zn.: 5/081-obn.kon./1715-35121/2010-11.

Prvostupňovým rozhodnutím Stavebný úrad Pezinok povolil obnovu konania na návrh časti opomenutých účastníkov vo veci vydania zmeny rozhodnutia o umiestnení stavby „Polyfunkčný dom - Dom Pri Mlyne“, ul. H., T. na pozemkoch parc. č. 1053/3, 1209/1, 1209/2, 1209/4, 1209/3, 1209/5 a 1210, kat. územie T., ukončenej rozhodnutím zo dňa 30. júla 2009, zn.: 5/82-zn. ÚR/3685-16934/2009, ktoré nadobudlo právoplatnosť 2. septembra 2009, pre navrhovateľov - stavebníkov: Q. V. a R. V., obaja bytom H. L. X, XXX XX T..

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu s poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považuje právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za správne a súladné so zákonom.

Vzhľadom k tomu, aby najvyšší súd v preskúmvanej veci nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe skutočnosti spolu s právnymi závermi krajského súdu, sa vo svojom odôvodnení obmedzil na doplnenie dôvodov na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Pri preskúmvaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase

vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 OSP).

V rámci správneho prieskumu súd skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, a či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 OSP).

V predmetnej veci nebolo sporným, že v konaní o zmene územného rozhodnutia stavebný úrad nekonal s niektorými vlastníkami susedných nehnuteľností ako s účastníkmi konania podľa § 34 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (konkrétne s vlastníkami bytov a nebytových priestorov v bytovom dome na ulici H. v T., ktorí sú spoluvlastníkmi pozemku parc. č. 1054/7, na ktorom stojí stavba bytového domu, a vlastníkom pozemku parc. č. 1054/2, 1053/103).

Správne orgány správne posúdili v zmysle § 19 ods. 2 Správneho poriadku podanie zo 7. októbra 2009 podpísané Y. K. K. podľa jeho obsahu ako návrh na obnovu konania, s čím sa podrobne zaoberal už krajský súd. Aj Najvyšší súd Slovenskej republiky je toho názoru, že už z podania zo dňa 7. októbra 2009 vyplývajú podstatné náležitosti návrhu na obnovu podľa § 63 ods. 2 Správneho poriadku, a to ako dôvod obnovy konania, tak aj skutočnosti o jeho včasnom podaní. Nie je podstatné, ako bol uvedený návrh formulovaný, ale čo vyplýva z jeho obsahu. V predmetnom návrhu je tiež uvedené, že ho podávajú vlastníci bytov na H., v zastúpení vlastníka bytu Y. K. K., ktorá návrh aj podpísala, a teda je z neho zrejme kto ho podáva, lebo aj keby podpísaná vlastníčka bytu konala bez riadneho plnomocenstva aj za ostatných opomenutých účastníkov, v takom prípade podľa § 33 ods. 2 Občianskeho zákonníka platí, že z tohto konania je zaviazaná sama Y. K. K., ktorá bola tiež nesporne opomenutou účastníčkou konania o zmene územného rozhodnutia, a teda bola tiež oprávnená na podanie návrhu na obnovu konania. Aj najvyšší súd preto považuje predmetný návrh za perfektný, a bolo ďalej povinnosťou správnych orgánov vo veci zistiť presne a úplne skutočný stav veci a obstarat' si potrebné podklady pre rozhodnutie (§ 32 ods. 1 Správneho poriadku).

Ani námietky žalobcov vo vzťahu k posúdeniu plnomocenstva zo dňa 23. novembra 2009 správnymi orgánmi, v ktorom vlastníci bytov a nebytových priestorov v obytnom dome na ulici H., resp. časť z nich podpísaná na plnomocenstve udelila plnú moc H. V., K. A. T., Y. K. K. a K. Y.K., nemajú právnu relevanciu, pretože žalobcovia sami nepreukázali, ako boli dotknutí na svojich právach, pri nesprávnom konaní zo strany splnomocnencov na základe takéhoto plnomocenstva. Osobami, ktoré by mohli namietat' prekročenie oprávnenia konať za splnomocniteľov alebo konanie bez plnomocenstva v danom prípade boli samotní splnomocnitelia, pričom žiaden z nich takú námietku nevzniesol.

I keď podanie K. A. T. zo dňa 18. marca 2011 považoval krajský súd za nadbytočné, najvyšší súd sa pre úplnosť zaoberal aj uvedeným podaním. K tomu treba uviesť, že najvyšší súd podľa obsahu posúdil dodatok k plnej moci zo dňa 7. júla 2011, v ktorom sa H. V., K. A. T., Y. K. K. a K. Y.K. navzájom dohodli a o ich prejavenej vôli nemá najvyšší súd žiadnu pochybnosť, že môže z nich každý vo veci plánovanej výstavby Polyfunkčného domu - Dom pri mlyne konať samostatne, a tento dodatok považuje najvyšší súd ako dohodu o plnomocenstve, a teda uvedené osoby sa môžu zastupovať nesporne aj vzájomne. Preto ak K. A. T. podaním zo dňa 18. marca 2011 doplnila na výzvu prvostupňového správneho orgánu zo dňa 18. februára 2011, Zn.:5/81-výzva/1715-35121/2011 návrh na obnovu konania zo dňa 7. októbra 2009, mohla tak urobiť práve na základe dodatku k plnej moci zo dňa 7. júla 2011, v ktorom Y. K. K. prejavila svoju vôľu nechať sa zastúpiť aj K. A. T..

Z uvedených skutočností teda vyplýva záver, že aj keby Y. K. K. nekonala na základe žiadneho plnomocenstva, platí že podala návrh na obnovu zo 7. októbra 2009 ako oprávnená osoba sama za seba,

a tento návrh bol doplnený Ing. A. podaním zo dňa 18. marca 2011, ktorá bola oprávnená na základe prejavenej vôle Y. K. K. na listine označenej ako „dodatok k plnej moci“ zo dňa 7. júla 2011 konať aj za Y. K. K..

Námietky žalobcov, že podanie zo dňa 7. októbra 2009 neobsahovalo všetky zákonné náležitosti návrhu na obnovu konania a nebolo doplnené v zmysle zákona a že druhé podanie zo dňa 18. marca 2011 bolo podané po uplynutí lehoty 3 mesiacov, preto nie sú dôvodné.

K námietke žalobcov, že byt, ktorý by mal byť dotknutý nedostatkom insolácie nie je vo vlastníctve MVDr. K. treba uviesť, že z § 62 ods. 1 písm. c/ Správneho poriadku vyplýva, že konanie pred správnym orgánom ukončené rozhodnutím, ktoré je právoplatné, sa na návrh účastníka konania obnoví, ak nesprávnym postupom správneho orgánu sa účastníkovi konania odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, ak to mohlo mať podstatný vplyv na rozhodnutie a ak sa náprava nemohla urobiť v odvolacom konaní. Nebolo sporným, že MVDr. K. sa nesprávnym postupom správneho orgánu odňala možnosť zúčastniť sa na konaní, a teda nemohla realizovať žiadne zo svojich práv a právom chránených záujmov už len tým, že nemohla vzniknúť žiadne svoje námietky proti návrhu na zmenu rozhodnutia o umiestnení stavby. Ako účastníčka konania teda nemohla v územnom konaní predložiť napríklad i svetlotechnický posudok, ktorého závery mohli mať podstatný vplyv na rozhodnutie. Nebolo pre rozhodnutie o obnove konania podstatné, či podľa svetlotechnického posudku by bol dotknutý práve byt p. Y. K., ani nebolo podstatné či podľa predloženého svetlotechnického posudku opomenutie účastníkov konania malo podstatný vplyv na rozhodnutie, ale bolo podstatné, že taký posudok mohla predložiť v územnom konaní i Y. K. (ak by nebola opomenutá) a mohlo to mať podstatný vplyv na rozhodnutie (stačí vnesenie pochybnosti na podklade uvedeného posudku).

K námietke žalobcov, že výrok rozhodnutia správneho orgánu nemôže byť zistiteľný komplikovaným skladaním rozhodnutí viacerých správnych orgánov, a teda že zmena prvostupňového rozhodnutia tak, ako bola obsiahnutá v napadnutom rozhodnutí je neakceptovateľná, treba uviesť, že aj podľa správneho poriadku odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni (§ 59 ods. 1 Správneho poriadku). Nemožno vyčítať odvolaciemu orgánu, ak formálne vady výroku rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa odstránil tak, že ho zmenil, lebo inak sa tieto vady ani odstrániť nedali a zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci prvostupňovému správne orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie by v žiadnom prípade z dôvodov rýchlosti alebo hospodárnosti nebolo vhodnejšie (§ 59 ods. 3 Správneho poriadku). Žalovaný tiež vo výroku napadnutého rozhodnutia uviedol, že toto rozhodnutie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia stavebného úradu Mesta Pezinok zo dňa 19. júla 2011, Zn.: 5/81-obn.kon./1715-35121/2010-11, a preto z výroku rozhodnutia žalovaného v spojení s výrokom prvostupňového rozhodnutia je zrejme ako správne orgány rozhodli.

Žalobcovia podporovali svoju argumentáciu poukazovaním i na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4SŽ/139/2002, avšak uvedený rozsudok sa týkal inej skutkovej a právnej situácie, keď predmetom súdneho prieskumu bolo rozhodnutie o colnom delikte. Pri správnom trestaní sú však požiadavky na výrok rozhodnutia správneho orgánu prísnejšie, lebo správne orgány rozhodujúce o správnom delikte musia dôsledne uplatňovať zásady správneho trestania, ktoré majú svoj základ v trestnom práve. Taktiež bola uvedená vec iná aj v tom, že reformačným výrokom došlo k oprave časti výroku správneho orgánu prvého stupňa bez toho, aby sa správne orgány vysporiadali zo zvyškom výroku prvostupňového orgánu. V prejednávanej veci však žalovaný výslovne vo výroku svojho rozhodnutia uviedol, že toto rozhodnutie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia stavebného úradu Mesta Pezinok zo dňa 19. júla 2011, Zn.: 5/81-obn.kon./1715-35121/2010-11.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dospel k záveru, že žalobcovia neuviedli žiadne také skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé spochybniť správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného, pričom ich procesnoprávne námietky, ktoré sa týkali formálnych vád ani nemohli mať vplyv na správnosť a zákonnosť rozhodnutia, pretože aj keby došlo k zrušeniu rozhodnutí správnych orgánov pre niektorú z namietaných procesnoprávnych vád, najvyšší súd nezistil žiaden dôvod, pre ktorý by po zopakovanom

konaní o povolení obnovy mohlo dôjsť ku výhodnejšiemu rozhodnutiu pre žalobcov. Svoje hmotnoprávne námietky môžu žalobcovia opätovne vznášať v obnovenom konaní vo veci vydania zmeny rozhodnutia o umiestnení stavby, v ktorom sa správne orgány budú musieť opätovne vysporiadať so všetkými námietkami účastníkov konania.

K tomu najvyšší súd poukazuje aj na ustálenú rozhodovaciu prax správnych súdov (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 17. decembra 2002, sp. zn. 4SŽ/98-102/02), podľa ktorej „dôvodom k zrušeniu rozhodnutia správneho orgánu v zmysle § 250i ods. 3 O.s.p. môže byť len taká vada, ktorá mohla mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia. Rozhodnutie sa nezrušuje preto, aby sa zopakoval proces a odstránili formálne vady, ktoré nemôžu privodiť vecne iné, či výhodnejšie rozhodnutie pre účastníka.“

Z uvedených dôvodov najvyšší súd s poukazom na závery uvedené vyššie, považujúc námietky žalobcov vznesené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci, napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny, podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP, v spojení s § 246c ods. 1 a s § 219 ods. 1 a 2 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle ust. § 250k ods. 1 OSP, v spojení s ust. § 224 ods. 1 OSP za použitia ust. § 246c ods. 1 veta prvá OSP. Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal z dôvodu, že žalobcovia v tomto konaní úspech nemali a žalovanému ako i príbratým účastníkom náhrada trov konania zo zákona neprináleží.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.